

2.

Tlumené žuchnutí zanikne v randálu, který duní noční krajinou.

Muž uvnitř vozu o něm však ví. Jakmile to jde, hned zastaví a vystoupí do hustého deště.

„Hej! Vstávej!“

Postava v modrých džínách a černé bundě leží na mokré silnici, kterou nepřestávají bičovat proudy vody.

„Tak vstávej, sakra!“

Ruka zatřese schouleným tělem, ozve se zasténání, ale to je všechno.

Pod hlavou s mokkými vlasy se objeví tmavá skvrna. Než se ale stačí rozlít do stran, je spláchnuta deštěm.

„Kurva, vstaň! Slyšíš mě?!“

Opět zazní několik tichých vzdychnutí, ale nevypadá to, že by šlo o reakci na nervózní a vzteklou otázku. Zraněný chodec ji nejspíš ani neslyšel. Leží na boku, schoulený do klubíčka, jednu nohu má nepřírozeně ohnutou v koleni a džína nasáklé krví.

„Do prdele!!“

Zoufalý výkřik letí nahoru k černé obloze, proráží hustý déšť a je doprovázený hromem a zablýsknutím.

Co teď? Sakra, tak co teď?!

Stojí nad tělem, voda mu stéká po tvářích a taky po temeni za krk, ale jako by to ani nevnímal. Pak si sáhne do kapsy pro telefon, ale je prázdná. Prošacuje se, poté se podívá do auta, ale mobil nenajde.

„Kurva!“

Vrátí se k tělu. Ještě chvíli ho pozoruje, ale to se nehýbá. Dokonce to vypadá, že už ani nechrčí.

Podívá se na vůz. Rozbitý nárazník, zničené světlo a promáčkнутý blatník. Tohle rozhodně nepůjde jen tak zakamuflovat.

Je už celý promočený, stejně jako tělo na asfaltu. Déšť jako by každou vteřinou ještě sílil, oblohu znovu pročísne blesk a za okamžik se ozve i mohutné zadunění.

Vesnice kdesi v dálce za autem není skoro vidět, na silnici před nimi dopadá jen světlo z jednoho reflektoru, ale dál už se všechno utápí ve tmě.

Znovu se sehne k muži na mokré zemi.

„Hej, prober se! Vstaň!!“

Uchopí ho v podpaží, ale jako by se snažil zvednout nějakou loutku. Tělo je naprosto bezvládné, z velké rány na hlavě vytéká krev a pravá noha je v koleni téměř oddělená, pohromadě ji nejspíš drží jen těsné kalhoty.

Když zjistí, že muž nereaguje, upustí ho na zem. Zakřičí zase nějakou nadávkou, pak se skloní a zkusí na krku nahmatat tep. Motor auta ale řve, déšť bubnuje na kapotu a střechu a roztržené prsty neposlouchají.

Tep necítí, dokonce ani jako by tělu už nevycházel žádný vzduch z úst.

Ještě před chvílí přece sténal!

Nebo to byla jen halucinace vyvolaná stresem? Nikdo by se tomu nemohl v takové situaci divit!

Jenže...